Kelecsényi László

Örök másnap

Szerelmi komédia négy felvonásban, utójátékkal
(Részlet a darabból)

Szereplők
ÁDÁM, középkorú férj
RÓZSA, vele egykorú felesége
PARÁZS, a húszas éveiben jár
ORCHIDEA, Parázzsal egykorú
ANIMA, androida, fiatalnak látszik
XXX egy hetven körüli férfi

Játszódik holnap vagy holnapután, egy nagyvárosban, Európában, bolygónkon.
Könyvdráma, de előadás esetén csak 16 éven felülieknek való

Első felvonás

Egy modern berendezésű lakás nappalija. Amerikai konyha a lakótérben, oldalt emeletre vezető lépcső. A háttérben könyvespolc, kevés kötettel.

Elég sokáig üres a színpad. Mikor a néző végleg elunná magát, nyílik a bejárati ajtó, s előbb Rózsa, aztán Ádám lép be, mindketten meglehetősen fáradtan. Ledobják a csomagjaikat, kabátjukat. Ádám mindjárt a cipőjét akarná levetni.

RÓZSA *(oktatóan)* A gardróbba vidd a holmid, fiam!
ÁDÁM Tudom, tudom, édesem. Nem kell mondanod.
RÓZSA Tudod, de nem csinálod.
ÁDÁM Mikor nem csinálom?
RÓZSA Néha nem csinálod.
ÁDÁM *(ironikusan)* Néha. *(Engedelmesen elindul a gardrób felé, viszi a cuccát.)* Viszem, édesem.
RÓZSA Éhes vagy?
ÁDÁM *(kifelé menet)* Inkább szomjas.
RÓZSA Szomjas? Hiszen egész idő alatt ittál. Hol ezt, hol azt.
ÁDÁM *(kívülről)* Tudod, hogy hány liter folyadékot kell innia az embernek naponta?

RÓZSA *(hangosan)* Hallottam róla. De te annyit ittál, nem is ittál, úgy vedeltél, mint egy gödény.
ÁDÁM *(papuccsal a kezében visszajön, megáll)* Gödény? Ez szép.
RÓZSA *(tesz-vesz a konyhapultnál, visszanéz a férjére)* Gödény. Így tartja a szólás, nem? Vedel, mint egy gödény…
ÁDÁM *(ledobja a papucsot, belelép)* Akkor is szép.
RÓZSA Vagy inkább, mint egy kefekötő…
ÁDÁM Az is szép.
RÓZSA Mi a szép?
ÁDÁM Hogy egy gödényhez hasonlítasz. Mindjárt megnézem a Brehm-ben, hogy mit írnak róla.
RÓZSA Ne nézd, szívem! Inkább visszavonom.
ÁDÁM De én most már kíváncsi vagyok rá. *(A könyvespolchoz megy, kikeresi a kötetet, belelapoz.)* Na, ezt hallgasd meg, szívem!
RÓZSA *(nem látja Ádámot, mert háttal áll)* Mit, szívem?
ÁDÁM *(felolvas)* A gödény … Hétköznapi nevén pelikán, mintegy másfél méteres testhosszával, hatalmas csőrével lenyűgözi a madárbarátokat. *(Becsapja a könyvet.)* Engem nem annyira.
RÓZSA Jó, jó, visszavonom. Mondtam már, nem vagy gödény.
ÁDÁM Még szép. Huszonhárom év után… Nem vagyok gödény… És mi a helyzet a kefekötővel?
RÓZSA *(erőltetetten kedveskedve)* Te az én édes kis aranyhalam vagy.
ÁDÁM Nézzük csak, mit ír az aranyhalról. *(Újra lapoz a könyvben.)*
RÓZSA *(félig-meddig dühösen)* Tedd már le azt a könyvet!
ÁDÁM *(sietősen lapoz)* Nincs benne. Nem tud az aranyhalról.
RÓZSA Na, látod. Ülj le, mindjárt kész a tea.
ÁDÁM Persze, az díszállat, tenyésztett… de azért gerinces.
RÓZSA Gerinces.
ÁDÁM Ezt hogy érted?
RÓZSA Hogyan lehetne érteni?
ÁDÁM Olyan furcsa hangsúllyal mondtad.
RÓZSA Miért értesz te félre mindig mindent?
ÁDÁM Hogy én ne lennék gerinces? Mondj egy esetet!
RÓZSA Nem mondok.
ÁDÁM Mert nem tudsz.

Sípolni kezd a teáskanna

RÓZSA *(a konyhapulthoz megy, leforrázza a filtert)* Akkor se mondanék, ha tudnék.
ÁDÁM Aztán miért nem?

RÓZSA Harapós kedvedben vagy, szívem. Pedig olyan szép kirándulás volt.
ÁDÁM Szép, tényleg szép volt.
RÓZSA Eljött mindenki…
ÁDÁM El. Még az is, akit nem hívtunk.
RÓZSA Kire célzol?
ÁDÁM Hát arra a dögös csajszira.
RÓZSA (*úgy tesz, mint aki nem hallotta az előbbit)* Végig ragyogóan sütött a nap.
ÁDÁM Sütött. Ezerrel.
RÓZSA Jót túráztunk.
ÁDÁM Jót. Nagyon jót. Ki is döglöttem.
RÓZSA Pedig aludtunk a fűben. Mélyen.
ÁDÁM A fűben, igen. Ezeregy ízeltlábú között.
RÓZSA És végre itt a szombat este, behúzódunk a mi kis kuckónkba, és a kutyának utat nem mutatunk.
ÁDÁM A kutyának?… Nincs is kutyánk.
RÓZSA Persze, hogy nincs, te nem akartál. Ez egy szólás…
ÁDÁM Már megint egy szólás. Néprajzos kedvedben vagy, édesem. Van egy kis pálinka itthon?
RÓZSA Pálinka? Minek az most?
ÁDÁM Van vagy nincs?
RÓZSA Fogalmam sincs. Nézd meg a kamrában.
ÁDÁM Mert volt.
RÓZSA Ha meg nem ittad, most is van. Tudod, hogy én nem iszom pálinkát.
ÁDÁM Tudom. Csak néha. Titokban.
RÓZSA Néha sem. Titokban sem.

Rózsa a tea, Ádám a pálinka felé indul

RÓZSA Itt a finom zöld tea.
ÁDÁM *(vissza a kamrából)* Tessék, félig van. *(Letesz egy palackot a teáscsészék mellé.)*
RÓZSA *(kavargatja a teát, majdnem belebújik a csészébe)* Félig.
ÁDÁM Megmondtam.
RÓZSA Mit mondtál meg, szívem?
ÁDÁM Fogy a pálinka. Valaki szopogatja, édesem.
RÓZSA Szopogatja?
ÁDÁM Igen, szopogatja.
RÓZSA Mondd, szívem, amikor úgy két hete itt járt az a habókos barátod…
ÁDÁM Miklós nem habókos. Remek matematikus, csak a számok izgatják.

RÓZSA Még az a szerencse, hogy csak a számok izgatják… Nem kínáltad meg véletlenül?
ÁDÁM *(most ő bújik a teáscsészébe)* Talán… Nem emlékszem.
RÓZSA Mióta vagy ilyen szórakozott?
ÁDÁM Jó, valószínűleg ittunk. Vagy csak ő ivott, már nem emlékszem pontosan.
RÓZSA Most miért nem iszol?
ÁDÁM Iszom… Finom a tea. A te teád.
RÓZSA De a pálinka…
ÁDÁM Már nem kívánom. Elment tőle a kedvem.
RÓZSA Mástól is?
ÁDÁM Mire gondolsz, édesem?
RÓZSA Mire gondolhatok, szívem?
ÁDÁM Ne beszélj rébuszokban! Mondd ki, hogy mit szeretnél!
RÓZSA *(sóhajtva)* Óh, ha én azt elmondanám… *(Gyorsan témát vált.)* Te, ezek a Székelyék, tudod, a kolléganőm meg a férje… szóval, szerinted ezek jól megvannak egymással?
ÁDÁM *(meglepetten)* Honnét tudhatnám?
RÓZSA Mert a férfi, a férj nagyon nézegette azt a barnahajú lányt.
ÁDÁM Több barnahajú nő is volt a társaságban.
RÓZSA De ilyen feltűnően… nőies, csak egy volt köztük. Nem is tudom, hogy hívták. Akit lecsajsziztál az előbb.
ÁDÁM *(halkan)* Parázs vagy Varázs…
RÓZSA Mit motyogsz, szívem?
ÁDÁM Fura neve volt. Azt hiszem, Parázs.
RÓZSA Parázs? Már ilyet is lehet anyakönyveztetni?
ÁDÁM Ha Dzsenifert lehet, meg Marcsellót lehet, akkor ezt miért ne? Legalább magyarul van. Parázs.
RÓZSA Ami azt illeti, tényleg parázsló pillantása volt.
ÁDÁM Aha.
RÓZSA Neked is tetszett, nem?
ÁDÁM Csak téged ismétellek, hogy tényleg parázsló pillantása volt.
RÓZSA Van.
ÁDÁM Igen, az van neki.
RÓZSA Az előbb azt mondtam, hogy volt. Most meg azt, hogy van.
ÁDÁM Feltételezem, hogy most ebben a percben is van, nem halt meg, tehát él, és akkor van. Van… neki… parázsló pillantása… ahogy te mondtad, édesem.
RÓZSA Remélem, nem kezdett ki a Székellyel.
ÁDÁM Nem mindegy az nekünk?

RÓZSA Nem, egyáltalán nem mindegy. Egy ilyen kis parázs, parazsacska. Csak úgy jön, belegyalogol az életbe, a mások életébe, és minden összezavarodik.
ÁDÁM Azt hiszem, mégis iszom egy kis pálinkát. *(Pohárért megy.)*
RÓZSA *(inkább állítja, mint kérdezi)* Neked is tetszett, ugye szívem.
ÁDÁM *(tölt)* Kicsoda? *(Iszik.)*
RÓZSA Parázs.
ÁDÁM *(félrenyel, köhög)* A francba!
RÓZSA Moderáld magad, tudod, hogy nem szeretem, ha káromkodsz.
ÁDÁM *(leül)* Nem láttad az öngyújtómat?
RÓZSA Ne gyújts rá, a kiránduláson úgyis sokat szívtál.
ÁDÁM Nem mindegy?
RÓZSA Egyáltalán nem. Főként, ha terelsz.
ÁDÁM Mit csinálok én?
RÓZSA Igenis, láttam, hogy nézed, hogy te is nézed. Nézted. Parazsat.
ÁDÁM Hátat kellett volna fordítanom neki? Ott volt, belekerült a látóterembe, hát néztem. Egy szót sem váltottam vele, ellentétben a te kis kolléganőd férjével, azzal a bizonyos Székellyel. Ő bizony beszélt vele. Mit beszélt, beszélgetett. Elég sokáig.
RÓZSA Kihallgattad őket?
ÁDÁM Édes kis szívem! Szerinted egy erdei turistaúton ki lehet hallgatni bárkit is? Előttem mentek.
RÓZSA És akkor holt volt Székelyné, és hol voltam én?
ÁDÁM Lemaradtatok. Azt mondtad, lassabban jöttök, mert meredek a hegyoldal.
RÓZSA Milyen jó, hogy neked mindenre van magyarázatod.
ÁDÁM Nem így volt?
RÓZSA Talán igen, talán nem.
ÁDÁM Miért érdekes ez a … Parázs? Semmi közünk hozzá.
RÓZSA Semmi.
ÁDÁM Ezt elég bizonytalanul mondtad.
RÓZSA Igazán? Kicsit elfáradtam. Sokat gyalogoltunk.
ÁDÁM De szép volt, nem?
RÓZSA Nagyon. *(Ádám ölébe ül.)* Ideje volna lefeküdni.
ÁDÁM Így vigyelek az ágyikóba?
RÓZSA Ráérsz még, ráérsz egy kicsit. *(Átöleli a férje nyakát.)* Vagy nagyon… ha…

Kintről apró zajok

ÁDÁM *(elhúzódik Rózsától)* Hallottad?

RÓZSA Mit kicsim? A szíved dobogását, hogy most hevesebben ver, azt hallottam.
ÁDÁM Várj, mintha odakinn járna valaki.
RÓZSA Ugyan, ki a csoda járna ilyen későn, mindjárt éjfél lesz.
ÁDÁM Talán a borz dolgozik odafönn, a padláson.
RÓZSA Ne is törődj vele. *(Megcsókolja Ádámot.)*

Kinn újabb zajok

ÁDÁM Te! Ez mégsem a borz.
RÓZSA Hagyd már, kit zavar szegény kis állat, minket ugyan nem.

Halk kopogás a bejárati ajtón

ÁDÁM Ezt se hallod? Ez tényleg nem a borz. Valaki kopog.
RÓZSA Nem hallottam semmit.

Újabb, erősebb kopogás

ÁDÁM Most se?
RÓZSA *(kelletlenül)* Ki lehet ilyenkor?
ÁDÁM *(kibontakozik a felesége karjaiból)* Megnézem.
RÓZSA Nem kapcsoltad be a riasztót?

Ádám kinyitja az ajtót

RÓZSA *(szándékoltan meglepetten)* Parázs? Te vagy?

Parázs, kissé ázottan belép
(Amíg pontosan ki nem derül, a nézőket bizonytalanságban kell hagyni atekintetben, honnét tudja Parázs Ádámék címét.)

ÁDÁM *(zavartan)* Esik az eső?
PARÁZS (*teljes természetességgel)* Zuhog. Most kezdett rá igazán.
RÓZSA (*tovább játssza a meglepettet)* Hogy találtál ide? Gyere beljebb!
PARÁZS Eltévedtem. Ne haragudjatok! Nem találtam a buszmegállót. Nem is tudtam, hogy itt laktok.
ÁDÁM (*gyanakodva)* Elég nehéz ide találni.
RÓZSA Gyere csak, gyere! Ádám, csukd már be az ajtót, ne állj ott, mint egy oszlopszent!

Ádám bezárja az ajtót, a kulcscsomót zsebre teszi

RÓZSA Mindjárt hozok neked valami száraz ruhát. *(Kimegy.)*
PARÁZS *(Ádámnak, miközben a távozó Rózsa után néz)* A telefonom lemerült, nincs nálam töltő. Felhívnék valakit, hogy jöjjön értem.

Ádámnak nincs ideje válaszolni, Rózsa visszatér egy fürdőköpennyel és egy hajszárítóval

RÓZSA Ruhát nem tudok adni, te más méretű vagy. Vedd föl ezt a köpenyt, és szárítsd meg a hajad. Ott a fürdőszoba.
PARÁZS Igazán, köszönöm. Olyan kedves vagy. Kedvesek vagytok. *(Ádámra néz.)*
RÓZSA Nem vagy éhes? Valamit összeütök.
PARÁZS *(kifelé)* Nem. Ne fáradj!
RÓZSA *(utána szól)* Majd Ádám tölt egy kis pálinkát, az felmelegít.

Ádám kissé döbbenten figyeli Rózsa sürgés-forgását.
Kintről hajszárító zúgása.
Ádám pálinkát tölt, megissza

RÓZSA Nem azt mondtam, hogy te igyál. Neki tölts!
ÁDÁM Azért én is ihatok, nem? *(Tölt egy másik pohárba.)*
RÓZSA Csinálok egy rántottát. *(Kifelé kiabál.)* Hogy szereted? Keményen vagy lucskosan.
ÁDÁM (*meglepetten néz a feleségére)* Tőlem soha nem kérdezted.
RÓZSA (*Parázshoz)* Tegyek bele pár karika kolbászt?
ÁDÁM Én is kérek.
RÓZSA Mégis? Már nem akartál enni.
ÁDÁM Mégis. Elvégre talán nekem is juthat belőle.
RÓZSA Jut majd, ne féltsd a hasadat! *(Belekezd a rántotta készítésébe.)*
ÁDÁM *(pálinkát tölt magának, felhajtja)* Ez most jólesett.
RÓZSA Szívem, sok lesz.
ÁDÁM Ne aggódj, édesem!
RÓZSA Nem aggódom, csak… *(Meglátja a belépő Parázst, elakad a szava.)*
PARÁZS *(fürdőköpenyben, ruháit kézben tartva, kusza frizurával tér vissza)* Mindjárt jobban érzem magam.
RÓZSA Igyál! Egy korty nem árthat.
PARÁZS Ti nem isztok? *(Ledobja a cuccait.)*
RÓZSA Ádám már ivott helyettem is. Ádikám, megint úgy állsz ott, mint egy oszlopszent.
ÁDÁM *(nyújtja a pohárkát)* Tessék! *(Újra tölt saját magának is.)*
RÓZSA *(baljósan)* Ádám!
PARÁZS *(koccint)* Szia, sziasztok! Le vele!

Isznak

PARÁZS Juj … ez jólesett. Azt hittem, már sosem jutok ki az erdőből. Szerencsém, hogy ilyen közel laktok.
ÁDÁM *(színleg)* Honnét tudta, hogy hová kell jönnie?
RÓZSA Ne faggasd! Fő, hogy idetalált. Helyezd magad kényelembe!

PARÁZS (*cinkosan)* Tegezzél, Ádám, te is! Megengedem. *(Leül az egyik fotelbe, keresztbe rakja csupasz lábait.)*
RÓZSA Ádám, kérlek! Menj föl az emeletre, és rakj egy kis rendet a vendégszobában.
PARÁZS Ha adtok egy telefont, szólok egy barátomnak… az enyém lemerült.
RÓZSA Csak nem képzeled, hogy éjnek évadján útnak engedünk. Még mindig zuhog. Itt alszol. Ráérsz reggel elmenni.

Ádám kimegy

PARÁZS Nem is tudom, olyan kedvesek vagytok velem.
RÓZSA Ez csak természetes. *(Kiáltva.)* Ugye, Ádám? *(Szervírozza a rántottát.)* Parancsolj!

Ádám hangja kívülről

PARÁZS Mit mondott? *(Mohón enni kezd.)*
RÓZSA Nem érdekes. Mondott valamit. Itt alszol, és kész. Majd megkapod Ádám egyik pizsamáját.
PARÁZS Meztelenül szoktam aludni. *(Megáll kezében a villa.)*

Ádám visszajön

RÓZSA Igazán? Ahogy gondolod. De azért mégis jobb egy pizsama.
PARÁZS *(Ádámnak nyújt egy falatot a villája hegyén)* Szóval, itt laktok?
RÓZSA (*gyanakodva figyel)* Nem olyan régen.
ÁDÁM (*ínyenckedve eszik)* Isteni! Máskor is így csináld.
RÓZSA *(fel-alá járkál, úgy nézi a férjét és a vendégüket)* A belvárosból költöztünk ki. Nem bírtam már azt a sok piszkot, szennyet.
PARÁZS Tényleg nagyon koszosak az utcák… *(Ádámnak.)* Maradt egy falat.
RÓZSA (*alig titkolt dühvel)* Nem a köztisztaságra gondoltam…
ÁDÁM *(bekapja a felé nyújtott falatot, teleszájból mondja)* Kicsit macerás a közlekedés.
RÓZSA (*szemrehányóan néz Ádámra)* Mert nincsen kocsink.
ÁDÁM *(nézegeti Parázs csupasz lábait)* Úgyhogy, nem mindegy milyen távolságra vagyunk a nulla kilométerkőtől…
PARÁZS Az a furcsa izé a Duna-parton?
ÁDÁM Nem is egészen a parton, de mindegy.
RÓZSA *(kissé féltékenyen)* Ma este nagyon engedékeny hangulatban vagy, kis szívem.
ÁDÁM *(tölt a pálinkából magának, és Parázs felé nyújtja a palackot.)* Tölthetek?
RÓZSA Nem lesz sok egy kicsit?

ÁDÁM Miért? Holnap vasárnap.
RÓZSA Talán már ma. Elmúlt éjfél.
ÁDÁM Na, és! Lazítunk, nem? Ennyi szórakozás jár, a heti robot után.
PARÁZS Nem vagytok álmosak? *(Fészkelődik a fotelben, csupasz lábai újra magára vonják Ádám figyelmét.)*
ÁDÁM Én egészen felébredtem.
RÓZSA (*gúnyosan)* Nem csodálom.
PARÁZS Játszani kéne valamit.
RÓZSA Most?
ÁDÁM Miért is ne? De mit játsszunk?
RÓZSA A bridzshez kevesen vagyunk.
PARÁZS Azt nem tudok.
ÁDÁM A sakkhoz sokan.
PARÁZS Ultizni se tudok, de van egy ötletem.
ÁDÁM *(lelkesen)* Halljuk!
PARÁZS Mindenki elmesél egy történetet az életéből, ami számára a legkellemetlenebb volt.
RÓZSA Ebben mi a játék?
PARÁZS Jobban megismerjük a másikat.
ÁDÁM *(már nem olyan lelkes)* Ezen agyalni kell picit.
RÓZSA Már megint picit.
ÁDÁM Egész este, sőt, egész nap nem használtam ezt a szót. Most az egyszer…
PARÁZS Mi ez a picit?
RÓZSA A férjem kedvenc szavajárása. A legutolsó interjúban striguláztam, hányszor használta.
PARÁZS Miféle interjúban?
RÓZSA Nem tudod? Nem nézel tévét?
PARÁZS Albérletben lakom. Nincs tévém.
RÓZSA Barátod csak van?
PARÁZS Momentán nincsen. Csak jelöltek…
RÓZSA Sokan?
PARÁZS Mindig akad egy-két jelentkező.
RÓZSA A szüleid élnek?
PARÁZS Anyám. Vidéken. Apám meglépett.
ÁDÁM Mi az, édesem, káderezed a vendégünket?
PARÁZS Hadd kérdezzen, egyáltalán nem zavar. *(Lecsúszik a fotelben, s egy meglehetősen kacér pózban nyúlik el.)*
RÓZSA Akkor ez már a te történeted a játékban?
PARÁZS Sajna, ez nem játék. De tudok egy másikat! Mersz vagy válaszolsz?

ÁDÁM Tényleg van ilyen. Láttam egy amerikai filmben.
RÓZSA Meséljetek! Hogy ezt kell játszani?
PARÁZS Óh, nagyon egyszerű. Választasz, hogy felelsz egy kérdésre, de nagyon őszintén, vagy meg mered tenni, amit a partnered kér. Persze ez inkább páros játék.
RÓZSA Zavarok talán?
ÁDÁM Dehogyis, majd úgy játsszuk, hogy a másik kettő szabja meg a feladatot.
PARÁZS Benne vagyok, benne vagyok.
RÓZSA Ki kezdi?
PARÁZS Sorsoljuk ki!
RÓZSA Mivel?
ÁDÁM Gyufa. Aki a rövidebbet húzza.
RÓZSA Nincs gyufánk a háztartásban.
ÁDÁM Nem mondod.
PARÁZS Nem üres még a pálinkás üveg?
ÁDÁM *(megbillenti)* Ezen ne múljon. *(Kiissza a maradékot.)* Tessék!
PARÁZS *(kiveszi a palackot Ádám kezéből)* Itt a padlón jó lesz. Álljatok háromszögbe.
RÓZSA Ma nem volt időm takarítani.
PARÁZS Nem számít. *(Megpörgeti a palackot.)*
ÁDÁM Maradt benne még egy korty.
RÓZSA Nem végeztél elég alapos munkát.

Az üveg mozgása lassul, majd leáll. A palack nyaka Parázsra mutat

RÓZSA *(megkönnyebbülve)* Te kezdesz.
ÁDÁM Mit kérjünk tőle?
PARÁZS Tudjátok a lehetőségeket. Döntsétek el!
ÁDÁM *(egy időben Rózsával)* Merj!
RÓZSA *(egy időben Ádámmal)* Válaszolj!
PARÁZS *(nevetve)* Ha akarjátok, mindkettő.
ÁDÁM Akkor táncolj nekünk.
RÓZSA Inkább áruld el, ki volt a legszimpatikusabb neked a társaságunkban?
PARÁZS Eltáncolom.
ÁDÁM Azt inkább ne.
RÓZSA A Székellyel kavartál, nem?
PARÁZS Áh, uncsi figura. *(Magába fordulva szabálytalan tánclépéseket tesz, majd megbotlik, leül, a köpenye szétnyílik.)* Bocs, elfáradtam.

RÓZSA Ádám, ágyazz meg odafönn, én addig nézek Parázsnak valami háló holmit. *(Takargatja Parázst.)*
ÁDÁM *(kissé ázottan engedelmeskedik Rózsának)* Jó. Megyek. Addig összeesküdhettek ellenem.
RÓZSA Majd folytatjuk. Majd holnap. Vagy máskor.
PARÁZS *(tánclépéseket tesz, miközben dúdol valamit)* Holnap. Majd holnap… Jó lesz…
RÓZSA Jó? Micsoda?
PARÁZS Ágyikóban lenni. Aludni, aztán holnap újra…
RÓZSA Újra, de mit?
PARÁZS Hát, ami van… vagy ami lesz… vagy ami nincs, csak lehetne…
RÓZSA Táncolsz valahol? Úgy értem, táncosnő vagy?
PARÁZS *(mint aki nincs itt egészen)* Vagyok. Az is vagyok. Tényleg, szoktam táncolni.
RÓZSA Színházban? Balettben?
PARÁZS Balettet nem, azt soha. Megőrülök tőle.
ÁDÁM *(megjelenik)* Édesem, nem találok ágyneműt.
RÓZSA Jaj, hogy mindent nekem kell csinálni! Ott van abban a nagy fonott kosárban. Hagyd, majd megkeresem. *(Kimegy.)*
ÁDÁM *(fojtottan)* Miért jöttél ide? Mit akarsz? Nem volt elég? Kell egy botrány?
PARÁZS Botrány? Kíváncsi lettem, hol éldegél az én drága Ádámom.
ÁDÁM Soha nem voltam a te Ádámod.
PARÁZS Szerintem igen. Amikor a fülembe lihegted, hogy még soha, senkivel, és hogy ennél nem történhetett veled jobb dolog az életben.
ÁDÁM *(kifelé tekintget)* Parázs! Ezzel semmit nem érsz el, úgyhogy fejezd be, légy szíves. Ha azt akarod, hogy legyen még köztünk valami, akkor viselkedj!
PARÁZS Ne basztass! Mit gondolsz, mit csinálok egész nap? A kiránduláson is azzal a faszkalap figurával voltam kénytelen dumálni, s most a házatokban is… viselkedek, láthatod. Tudod, milyen nehezemre esik?
ÁDÁM Nekem is. … Mindjárt visszajön…
PARÁZS Rózsa? Nem ilyennek képzeltem.
ÁDÁM Tökmindegy, milyennek képzelted…
PARÁZS Tudod, hogy ő hívott ide?
ÁDÁM Micsoda? … Az nem lehet. Minek?
PARÁZS Minek-minek? Ennyire nem ismered a nőket?
ÁDÁM Viccelsz? …
PARÁZS Nem, nem hívott. *(Nevetve.)* De bevetted, elhitted…

Ádám kényszeredetten nevet, Parázs harsányabban

RÓZSA *(egy pizsamát lobogtatva visszatér)* De vidáman vagytok. Elmondjátok, mi olyan mulatságos?
PARÁZS Ádám mesélt egy viccet.
RÓZSA Ádám? Viccet? Az ki van zárva. Az én drága férjem soha nem mesélt még viccet senki emberfiának.
PARÁZS Akkor az egy másik...
RÓZSA Másik mi?
ÁDÁM Hajnali fél kettő…
RÓZSA Hallod? Humor óne.
PARÁZS Szóval ágyba kell bújni. Ki-ki a párjával. Már akinek van. *(Kifelé indul.)*
RÓZSA Fogd, ez a tied. Odafenn meg van ágyazva.
PARÁZS Odatalálok, ne aggódj. Elég nagylány vagyok. *(Ki.)*
RÓZSA Elmeséled nekem is?
ÁDÁM Mit?
RÓZSA Hát azt a viccet, amit ennek a lánynak.
ÁDÁM Elfelejtettem.
RÓZSA Ezt nem hiszem el. Nem vagy te olyan feledékeny, szívem. Látom, be akarsz vágódni nála.
ÁDÁM Ugyan, én? Csak nem képzeled, édesem? Késő van. Mindjárt felkel a nap.
RÓZSA Na és? Elvégre nyár van, ragyogó június. A legszebb hónap.
ÁDÁM *(letörten)* Igen, június. A legszebb hónap.

Hirtelen sötét

(Ha tetszett, talán még egy részletet közöl belőle a kedves szerkesztő. Színpadi megvalósításra a mai színházi keretek között gondolni sem merek. KL)